

pilissed Talled peawad sinnul Palsaks
ollema, siis teggid nemmad keik tappi-
lissed, ja kui ta ütles: need lappilissed;
siis teggid nemmad keik lappilissed Talled.

§. 197. Ta rakis neile ka üles, mis
Räsko ta Jummalalt olli sanud, seält
ärramiina keige omma Warrandussega
(§. 195.) Temma Raesed heitsid temma-
ga warsi ühte Nousse, ja ütlesid: eks
meie olle kui wõõrad Innimesed ommast
Jesast arwatud? ta on meid otse ärrami-
nud, ja ikka meie Omma ärrasõnud —;
keik mis Jummal sinnule on ütelnud,
sedda te!

§. 198. Jakobbil juhtus se Onneks,
et Laban olli kaunist kaugele Koddunt
ärralainud, omma Lambaid nütma.
Jakob wöttis siis Rätte, ja panni om-
mad Lapsed ja ommad Raesed Kammelide
ja

ja satis keik ommad Esjussed, sured ja
pissokessed, mis ta ennesele olli joudnud
sada Mesopotamia Maal, seält ärra,
ja keik omma Warrandust, mis ta en-
nesele olli kokkopannud, et ta piddi min-
nema omma Jesa Jsaaki jure jälle Ka-
naani-Male (§. 173.). Ja et Rael olli
Jakobbilt õppinud, Jehowat, sedda el-
lawat Jummalat auustama, siis wõt-
tis temma sallaja need Terawl-Rujud
ärra, mis temma Jesa Laban prukis
kui Jummalaid auustada (§. 80.).

§. 199. Nenda Jakob pöggenes, ja
keik, mis temmal olli, ja laks ülle
Wratti-Jõe (§. 139.), ja sai Rahhoga
tulla senni kui jubba Kanaani-Ma Ra-
jale, Kileadi Mä jure; seal sai Laban
neid tagga. Se olli temmale teada an-
tud kolmandel Päwal pärrast nende är-
ratullemist, et Jakob olli pöggenend.